

ogsaa har søgt at imødekomme dette Thing. Det ærede Medlem siger nu, at Landsthingets Argumentation er denne: Landsthinget har en Gang vedtaget Noget, og derfor vil det nu ikke vedtage noget Andet. Nei, Argumentationen er den samme, som jeg har antydet og fremdeles vil holde paa, at man ikke, fordi man gaar ind paa en Lokalbane, tillige kan løse Spørgsmaalet om den jydsk Midtbane, som ikke er modent til Løsning. Det er Argumentationen. Iøvrigt har Landsthinget været imødekommende, for saa vidt som det har taget det samme Tilskud, som de Herrer have ønsket, og iøvrigt har rettet sig efter den Maade, hvorpaa De ønske Banen bygget. Det er kun Linien, man strides om, og den tror jeg ikke, man vil kunne forliges om. Slagelse-Næstved Banen derimod er fuldstændig moden til Vedtagelse. Nu siger den ærede Ordfører for Forslagsstillerne: Det gjør ikke Noget, at man udsætter Sagen, naagtet den er moden til Afgjørelse; der kan ske nye Undersøgelser. Men Lovforslaget er undersøgt og undersøgt tidt nok. Der foreligger endogsaa en Lov af 1873, i Følge hvilken der kan tages Koncession paa denne Jernbane, den foreligger altsaa fuldt færdig i min Haand. Hvorfor da ikke give den? Det skulde ikke gjøre Noget, al vi kom til at udsætte den. So, det staar i Veien for, at man kan komme frem med andre Jernbaneforslag; det staar i Veien for mig til at fremkomme med Forslag til andre Jernbaner; det følger af sig selv, naar jeg skal have disse 2 paa Restancelisten. Jeg gjentager, hvad jeg sagde forleden Dag, at jeg vil staa frit, hvis disse Forslag ikke blive vedtagne i denne Samling, og jeg vil ikke være bunden til at optage disse Forslag til næste Samling. Naar vi ere komne saa nær til Vedtagelsen af et Lovforslag, som vi alle ere enige om, og man saa dog ikke vil give det, vil jeg forbeholde mig at overveie, om det er disse Forslag eller andre Jernbaneforslag, der næste Aar skulle forelægges for det høie Thing; det er der god Mening i. Der var ikke god Mening i for Landsthinget at vedtage en Dagsorden, som jeg modsatte mig paa det Bestemteste. Naar der forelaa Enighed om Lovforslaget, og man kun manglede nogle Talrettelser, saa er der ingen Mening i at vedtage en Dagsorden, der henviiser Sagen til en yderligere Undersøgelse af Ministeren, som er unødvendig. Jeg vil anbefale, at man vedtager dette Lovforslag og selvfølgelig ogsaa det næste. Jeg tror, at det er den eneste Stilling, man i Virkeligheden vil kunne tage til dette Lovforslag, da der er Enighed om dets Indhold.

Dvermoes: Efter min Opfattelse er Stillingen for Dieblirket den, at, dersom man overhovedet vil have noget Jernbaneanlæg udført, maa man slutte sig til det af Landsthinget fremsatte Forslag. Jeg antager ikke, det vil være gjørligt at faae Fællesudvalg. Jeg har heller ikke nogenjombest Tiltro til, at et Fællesudvalg vil føre til noget fælles Resultat for begge disse Baner. Men vil man ikke vedtage Jernbaneanlægget i Sylland i den Form, hvori det her foreligger, saa forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke kan slutte sig til Jernbaneanlægget her paa Sjælland. Det skulde da være af Angst for, at man ikke skulde faae et Jernbaneanlæg i Sylland i den Form, hvori man nu ønsker det. Jeg ser egentlig ikke, at man derved opnaar Andet, end at man ikke faar Jernbaneanlæg noget Sted, og hvad glædeligt Resultat der kan være for Sylland i, at Sjælland ikke faar noget Jernbaneanlæg, skal jeg ganske henstille til de ærede Repræsentanter for de Dele af Landet. For saa vidt man fastholder Vædringsforslaget under Nr. 3, mod hvilket Vædringsforslag jeg selvfølgelig nu som tidligere vil stemme, vil jeg tillade mig at henstille til de Herrer at forfaste Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2. Jeg anser nemlig Vædringsforslaget Nr. 1 for aldeles overflødig og Vædringsforslaget Nr. 2 for skadeligt. Naar den ærede Minister bemærkede, at det var en Følge af, at jeg havde anført gale Tal ved 2den Behandling, at han maatte stille dette Vædringsforslag, saa vilde det maaste i saa Henseende have været rigtigere, om den ærede Minister havde anført, at jeg selv, da jeg fremsatte dette Forslag, udtalte, at de Tal jeg havde angivet, umuligt kunde angives nøiagtigt af mig, da jeg ikke havde de fornødne Momenter ved Haanden. Jeg havde gjort det saa omhyggeligt som muligt, men jeg udtalte udtrykkelig, at jeg ikke var sikker paa, at Talene vare rigtige. Jeg tilføiede imidlertid den Gang, at den ærede Minister havde regnet saa umaadelig rundelig med Hensyn til Materiellet til Banerne, at jeg var overbevist om, at de to Summer lagte sammen vilde være rigelige til Baneanlægene, og nu viser det sig ogsaa, at Besparelsen paa begge disse Poster har kunnet ansættes til over 500,000 Kr. i Stedet for 400,000 Kr., som jeg angav, selv om man tager Ministerens Vædring til Beføitningen for selve Baneanlægget. Jeg tillader mig derfor — da jeg mener, det vil være rigtigst, skjøndt denne Sum forekommer mig endnu at være temmelig høj, at følge Ministeren paa dette Punkt — at henstille til de Herrer at forfaste Vædringsforslag under Nr. 2.